Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1454/2001

z dnia 28 czerwca 2001 r.

wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Wysp Kanaryjskich oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1601/92 (Poseican)

(Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 45)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1195/2002 z dnia 3 lipca 2002 r.	L 174	11	4.7.2002
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1922/2002 z dnia 28 października 2002 r.	L 293	11	29.10.2002
►**M3**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r.	L 270	1	21.10.2003
►**M4**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1690/2004 z dnia 24 września 2004 r.	L 305	1	1.10.2004

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1454/2001

z dnia 28 czerwca 2001 r.

wprowadzające szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Wysp Kanaryjskich oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1601/92 (Poseican)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 i 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1911/91 ([2]) Wyspy Kanaryjskie są częścią obszaru celnego Wspólnoty i wszystkie wspólne polityki mają tam zastosowanie, bez uszczerbku dla szczególnych środków przyjętych w celu uwzględnienia ich szczególnych ograniczeń i tradycyjnego systemu gospodarczego oraz podatkowego. Artykuł 2 i 10 tego rozporządzenia stanowią, że pełna realizacja wspólnej polityki rolnej zależy od wejścia w życie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw. Ponadto, realizacji wspólnej polityki rolnej mają towarzyszyć szczególne środki dotyczące produkcji rolnej na wyspach.

(2) Decyzją 91/314/EWG ([3]) Rada przyjęła program opcji szczególnych ze względu na oddalenie i wyspiarski charakter Wysp Kanaryjskich (Poseican), zgodnie z polityką Wspólnoty wspierania najbardziej peryferyjnych regionów. Celem programu jest ułatwienie rozwoju gospodarczo - społecznego regionu oraz umożliwianie mu skorzystania z zalet jednolitego rynku, którego jest nieodłączną częścią, pomimo czynników obiektywnych pozostawiających go w izolacji geograficznej i gospodarczej. Program wymaga, aby WPR była realizowana w tym regionie i zapewnia przyjęcie szczególnych środków, w szczególności mających poprawić tamtejsze warunki wytwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz złagodzić skutki wyjątkowego położenia geograficznego i ograniczeń, jak uwzględniono w art. 299 ust. 2 Traktatu.

(3) Szczególne położenie geograficzne Wysp Kanaryjskich powoduje dodatkowe koszty transportu przy dostawach podstawowych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, przetwórstwa oraz produkcji rolnej. Ponadto, czynniki obiektywne wynikające z wyspiarskiego charakteru i najbardziej peryferyjnego położenia nakładają na podmioty gospodarcze i producentów na Wyspach Kanaryjskich dalsze ograniczenia, które istotnie utrudniają ich działalność. Trudności te mogą być złagodzone przez obniżenie ceny tych produktów podstawowych. Właściwym wobec tego jest przyjęcie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw by zagwarantować dostawy na te wyspy i kompensować dodatkowe koszty wynikające z ich oddalenia, wyspiarskiego charakteru i najbardziej peryferyjnego położenia.

(4) W tym celu, nie naruszając art. 23 Traktatu, przywóz danych produktów z państw trzecich powinien być zwolniony ze stosowanych należności przywozowych. Biorąc pod wagę ich pochodzenie i regulacje celne przypisane im na mocy przepisów wspólnotowych produkty, które zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty na mocy ustaleń dotyczących uszlachetniania czyn-

([1]) Opinia wydana dnia 14 czerwca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1911/91z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie stosowania przepisów prawa wspólnotowego w odniesieniu do Wysp Kanaryjskich (Dz.U. L 171 z 29.6.1991, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1105/2001 (Dz.U. L 151 z 7.6.2001, str. 1).

([3]) Dz.U. L 171 z 29.6.1991, str. 5.

▼B

nego lub składu celnego należy uważać za przywóz bezpośredni do celów przyznawania świadczeń wynikających ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

(5) W celu obniżenia cen na Wyspach Kanaryjskich i minimalizowania dodatkowych kosztów wynikających z ich oddalenia, wyspiarskiego charakteru i najbardziej peryferyjnego położenia, przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności produktów Wspólnoty, powinna zostać przyznana pomoc na dostawy na te wyspy produktów pochodzących ze Wspólnoty. Przy przyznawaniu takiej pomocy powinien być brany pod uwagę dodatkowy koszt transportu na Wyspy Kanaryjskie, ceny stosowane w wywozie do państw trzecich oraz, w przypadku środków do produkcji rolnej i towarów przeznaczonych do przetwarzania, dodatkowy koszt wyspiarskiego charakteru i najbardziej peryferyjnego położenia.

(6) Ponieważ ilości, których dotyczą szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw są ograniczone do zapotrzebowania na dostawy na Wyspach Kanaryjskich, uzgodnienia te nie zakłócają właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Ponadto, korzyści gospodarcze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw nie powinny powodować zakłóceń w handlu danymi produktami. Należy więc zakazać ponownej wysyłki lub powrotnego wywozu tych produktów z Wysp Kanaryjskich. Niemniej możliwy jest powrotny wywóz produktów w stanie nieprzetworzonym lub produktów powstałych w wyniku lokalnego pakowania takich produktów pod pewnymi warunkami tak, aby umożliwić handel regionalny. W przypadku przetwarzania zakaz ten nie powinien mieć zastosowania do tradycyjnych towarów wywozowych lub wysyłek.

(7) Korzyści gospodarcze wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw powinny zostać przekazane tak, aby obniżyć koszty produkcji i ceny w całym łańcuchu produkcji i dystrybucji aż do użytkownika końcowego, skutkując niższymi cenami dla konsumentów. Powinny wobec tego być przyznawane tylko pod warunkiem że są faktycznie przekazywane i w tym celu musi być prowadzone monitorowanie.

(8) Należy wspierać tradycyjną hodowlę zwierząt gospodarskich, by pomóc spełnić wymagania konsumpcji lokalnej. W tym celu konieczne są odstępstwa od niektórych przepisów organizacji wspólnego rynku ograniczających produkcję, uwzględniając rozwój i szczególne warunki produkcji lokalnej, zdecydowanie różniące się od warunków panujących w pozostałej części Wspólnoty. Cel ten może także być osiągany pośrednio, poprzez finansowanie programów doskonalenia genetycznego związanych z zakupem zwierząt hodowlanych czystorasowych, przez zakup ras handlowych, lepiej przystosowanych do lokalnych warunków i przez dodanie premii za krowy mamki oraz premii za ubój. Prognoza wymagań lokalnej konsumpcji jest sporządzana w bilansie okresowym. Aby zapewnić, że pomoc Wspólnoty może być skutecznie zorganizowana, szeroki program wspierania działań lokalnych w sektorach zwierząt gospodarskich i przetworów mlecznych powinien umożliwić danym sektorom określenie i wdrożenie strategii przystosowanej do lokalnych warunków rozwoju gospodarczego, przestrzennej organizacji produkcji i zwiększania profesjonalizmu producentów. W trakcie rozwoju lokalnej hodowli zwierząt gospodarskich program ten może zawierać tymczasowe przepisy w sprawie dostaw zwierząt płci męskiej do tuczenia, liczbę takich zwierząt, które mają być dostarczane każdego roku jest ograniczaną tak, aby nie zagrozić realizacji powyższego celu. Może on także dostarczać środków wspierających produkcję mleka w sektorze owiec i kóz, zorganizować ten sektor, złagodzić trudności w przetwórstwie i obrocie serów z lokalnych farm wyprodukowanych z mleka owczego i koziego, zaradzić rozdrobnieniu dostaw, poprawić jakość mleka i wspomagać zróżnicowanie.

▼B

(9) Sektor owiec i kozłów otrzymuje wsparcie poprzez dodatkowe premie przyznawane producentom z Wysp Kanaryjskich za ciężkie jagnięta. Ten środek umożliwił rozwój lokalnej produkcji, ważnej z przyczyn społecznych, gospodarczych i środowiskowych, ponieważ działalność ta skoncentrowana jest w najbardziej niekorzystnych obszarach wysp, gdzie nie istnieją inne alternatywy. Środek ten powinien być kontynuowany.

(10) Pomoc dla przetworów z mleka krowiego przeznaczonych do spożycia przez ludzi jest wypłacana mleczarniom tak, aby wyprodukowane mleko mogło być zbyte w sposób normalny na rynku lokalnym. Rozszerzenie tej pomocy na inne produkty umożliwiło sektorowi zaadaptowanie się do zmieniających się zwyczajów konsumpcyjnych. Poziom samowystarczalności jest nadal bardzo niski, więc środek ten powinien być kontynuowany.

(11) Schemat pomocy regionalnej dla owoców i jadalnych warzyw, korzeni i bulw, kwiatów i żywych roślin okazał się nieodpowiedni, szczególnie ze względu na powolność, złożoność procedur i sposób, w jaki zorganizowana była proponowana pomoc. Należy wyciągnąć wnioski z zachęcających wyników reformy Poseidom w tym sektorze i należy przewidzieć pomoc w zakresie obrotu i przetwórstwa mającą na celu zaopatrywanie rynku na Wyspach Kanaryjskich. Pomoc taka musi ułatwić lokalnym produktom rolnym konkurowanie z produktami innego pochodzenia na rynkach o wysokim wzroście, lepiej spełnić wymagania konsumentów i nowych kanałów dystrybucji, poprawić produktywność gospodarstw i podnieść jakość produktów. Obrót tymi produktami, zarówno świeżymi jak i przetworzonymi powinien być kontynuowany i powinny one być promowane na rynku Wspólnoty. Badania gospodarcze pomogą poprawić strukturę sektora.

(12) Produkcja ziemniaka ma zasadnicze znaczenie dla Wysp Kanaryjskich, zarówno z przyczyn gospodarczych, społecznych, jak i środowiskowych. Uprawiane obszary są położone na obszarach o średniej wysokości, gdzie trudne warunki terenowe i rozdrobnienie gospodarstw (uprawa tarasowa) wraz z wysokimi kosztami nakładów powodują bardzo wysokie koszty produkcji. Szczególna pomoc przyznawana jest produkcji ziemniaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi, aby wspomóc miejscową produkcję zaspokajającą potrzeby lokalnego modelu konsumpcji na wyspach. Zniesienie tymczasowych środków ograniczających dostawy ziemniaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi w trudnych okresach dla obrotu produkcji lokalnej spowodowało, że sektor stał się bardzo wrażliwy. Wobec tego planuje się przyznanie pomocy na lokalny obrót produkcji ziemniaka.

(13) Z przyczyn ekonomicznych i środowiskowych konieczne jest, aby winorośl, najbardziej rozpowszechniona uprawa, była nadal uprawiana, gdyż uprawa winorośli jest praktykowana na suchych obszarach i na ziemi, która jest szczególnie podatna na erozję. Aby wesprzeć miejscową produkcję przyznaje się ryczałtową pomoc obszarową na uprawę winorośli do produkcji win gatunkowych produkowanych w określonych regionach. Podobnie nie mają zastosowania ani premia z tytułu zaniechania, ani mechanizmy rynkowe, z wyjątkiem destylacji w sytuacji kryzysowej, która może być stosowana, gdy rynek jest wyjątkowo zakłócony w wyniku problemów z jakością.

(14) Uprawa tytoniu na wyspach jest ważna z przyczyn historycznych. Z gospodarczego punktu widzenia przetwórstwo tytoniu pozostaje jedną z najważniejszych dziedzin działalności przemysłowej w regionie. Ze społecznego punktu widzenia uprawa tytoniu jest bardzo pracochłonna i jest prowadzona przez rozdrobnione gospodarstwa. Ponieważ uprawa nie jest wystarczająco dochodowa, grozi jej zaprzestanie. Tytoń jest obecnie uprawiany tylko na niewielkich obszarach na wyspie La Palma, gdzie używany jest do rzemieślniczego wyrobu cygar. Hiszpania powinna wobec tego otrzymać upoważnienie do dalszego przyznawania pomocy uzupełniającej pomoc Wspólnoty tak, aby udało się zachować tę

▼B

tradycyjną uprawę w celu wspierania związanej z nią działalności rzemieślniczej. Ponadto, aby utrzymać produkcję wyrobów tytoniowych, przywóz surowca tytoniowego i częściowo przetworzonego tytoniu na Wyspy Kanaryjskie powinien nadal być zwolniony z cła, do rocznego limitu 20 000 ton równoważnika pozbawionego włókien surowca tytoniowego.

(15) Tradycyjny miód na Wyspach Kanaryjskich produkowany jest przez miejscowy gatunek pszczół dobrze przystosowanych do lokalnych warunków, ale niezbyt wydajnych. Gatunek ten jest zagrożony wyginięciem i zastąpieniem przez gatunki, które są bardziej opłacalne dla pszczelarzy. Wypłacanie pomocy związkom pszczelarzy produkujących tradycyjny miód określonej jakości powinno wobec tego być kontynuowane i dostosowana powinna być liczba uli lokalnych pszczół, kwalifikujących się do pomocy.

(16) Producenci rolni na Wyspach Kanaryjskich powinni być zachęcani do dostarczania produktów wysokiej jakości, a obrót tymi produktami powinien być wspomagany; w tym względzie w osiągnięciu celu może pomóc użycie znaku graficznego Wspólnoty.

(17) Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 ([1]) ustanawia środki rozwoju obszarów wiejskich, którym może być przyznane wsparcie Wspólnoty oraz określa warunki uzyskania takiego wsparcia.

(18) Niniejsze rozporządzenie zmierza do zaradzenia trudnościom wynikającym z odległego i wyspiarskiego charakteru tego regionu.

(19) Struktura niektórych gospodarstw rolnych lub przedsiębiorstw przetwórczych lub handlowych położonych na tych wyspach wykazuje poważne braki i jest nękana szczególnymi trudnościami. Dla odstępstw w przypadku niektórych typów inwestycji odpowiednio powinny być przyjęte przepisy ograniczające lub zapobiegające przyznaniu pewnych środków pomocy strukturalnej, przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999.

(20) Wkład finansowy Wspólnoty na trzy ze środków towarzyszących określonych w art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, może stanowić do 85 % łącznych kwalifikujących się kosztów w najbardziej peryferyjnych regionach. Z drugiej strony, zgodnie z art. 47 ust. 2 akapit drugi tiret trzecie tego rozporządzenia, wkład finansowy Wspólnoty na środki rolno-środowiskowe, które stanowią czwarty środek towarzyszący, są ograniczone do 75 % dla wszystkich obszarów objętych Celem 1. Ze względu na wagę przypisywaną zagadnieniom rolno-środowiskowymi w kontekście rozwoju obszarów wiejskich, stawka wkładu finansowego Wspólnoty powinna być zharmonizowana dla wszystkich środków towarzyszących w najbardziej peryferyjnych regionach.

(21) Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 ([2]) każdy plan, ramy wsparcia wspólnotowego, program operacyjny i jednolity dokument programowy ma obejmować okres siedmiu lat, a okres programowania rozpocznie się dnia 1 stycznia 2000 r. W interesie spójności i aby uniknąć dyskryminacji beneficjantów tego samego programu, odstępstwa przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny, wyjątkowo, mieć zastosowanie do całego okresu programowania.

(22) Odstępstwo od jednolitej polityki Komisji niezezwalania na publiczne wsparcie operacyjne produkcji, przetwarzania i obrotu produktami rolnymi, objętych załącznikiem I do Traktatu, może być przyznane w celu złagodzenia szczególnych ograniczeń rolnictwa na Wyspach Kanaryjskich w wyniku ich oddalenia,

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80).

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z 21 czerwca 1999 r. Ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1).

▼B

wyspiarskiego charakteru i najbardziej peryferyjnego położenia, rozdrobnienia, górzystego terenu i klimatu oraz ich zależności gospodarczej od niewielkiej liczby produktów.

(23) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczególne środki w celu zaradzenia trudnościom spowodowanym oddaleniem, wyspiarskim charakterem i najbardziej peryferyjnym położeniem Wysp Kanaryjskich w odniesieniu do niektórych produktów rolnych.

TYTUŁ I

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

ARTYKUŁ 2

1. Niniejszym wprowadza się szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw produktów rolnych wyszczególnionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, które stanowią zasadnicze produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, przetwarzania oraz produkcji rolnej na Wyspach Kanaryjskich.

2. Sporządza się prognozę bilansu dostaw, określającą ilość produktów rolnych wyszczególnionych w załączniku I i niezbędnych do zaspokojenia zapotrzebowania na dostawy na każdy rok. Osobna prognoza bilansu może być sporządzona do celów przemysłu przetwarzającego i pakującego produkty przeznaczone na rynek lokalny i do tradycyjnego wywozu lub wysyłek do pozostałej części Wspólnoty.

Artykuł 3

1. W bezpośrednim przywozie na Wyspy Kanaryjskie produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw nie stosuje się żadnych ceł, o ile pochodzą one z państw trzecich, w ramach limitów ilościowych określonych w bilansie dostaw.

Produkty wprowadzone na obszar celny Wspólnoty w ramach ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego lub składu celnego do celów niniejszego tytułu uważa się za bezpośredni przywóz.

2. W celu zapewnienia spełnienia wymagań ustanowionych zgodnie z art. 2 w zakresie ilości, ceny i jakości, jednocześnie uwzględniając zachowanie udziału Wspólnoty w dostawach, przyznaje się pomoc na dostawy na Wyspy Kanaryjskie produktów Wspólnoty przetrzymywanych w publicznych magazynach interwencyjnych lub dostępnych na rynku Wspólnoty.

Taką pomoc ustala się z uwzględnieniem dodatkowych kosztów transportu na Wyspy Kanaryjskie i cen zastosowanych wobec wywozu do państw trzecich oraz, w przypadku produktów przeznaczonych do produkcji rolnej oraz przetwarzania, dodatkowych kosztów wynikających z wyspiarskiego charakteru i najbardziej peryferyjnego położenia.

3. Przy wprowadzaniu w życie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw bierze się pod uwagę w szczególności, co następuje:

— szczególne wymagania Wysp Kanaryjskich oraz, w przypadku produktów przeznaczonych do przetwarzania i produkcji rolnej, szczególne wymogi jakości,

— obroty handlowe z pozostałą częścią Wspólnoty,

— gospodarczy aspekt proponowanej pomocy.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

4. Uprawnienia na mocy szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw uwarunkowane są tym, że korzyści gospodarcze wynikające ze zwolnienia z należności przywozowych lub z pomocy w przypadku dostaw z pozostałej części Wspólnoty są faktycznie przekazywane końcowemu użytkownikowi.

▼M4

5. Produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw mogą być ponownie wywożone do państw trzecich lub ponownie wysyłane do pozostałych obszarów Wspólnoty jedynie na warunkach określonych przez Komisję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2. Warunki te obejmują w szczególności zwrot otrzymanej pomocy na podstawie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw produktów, o których mowa w ust. 2, lub zapłatę należności przywozowych od produktów, o których mowa w ust. 1.

Ograniczenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie stosuje się do produktów przetwarzanych na Wyspach Kanaryjskich, zawierających surowce objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, w sytuacjach gdy produkty te:

a) są wywożone w ramach wywozów tradycyjnych z Wysp Kanaryjskich do państw trzecich; lub

b) są wysyłane w ramach tradycyjnych wysyłek z Wysp Kanaryjskich do pozostałych obszarów Wspólnoty.

Nie udziela się refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w akapicie drugim.

▼B

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2. Obejmują one:

— ustalenie pomocy dla dostaw z pozostałej części Wspólnoty,

— przepisy zapewniające, że przyznane korzyści są faktycznie przekazywane końcowym użytkownikom,

— jeżeli to konieczne, wprowadzenie systemu pozwoleń na przywóz lub licencji na dostawy.

Komisja opracowuje bilanse dostaw zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2. Może ona dokonać przeglądu tych bilansów i wykazy produktów w załączniku I, zgodnie z tą samą procedurą, w świetle zmian zapotrzebowania Wysp Kanaryjskich.

TYTUŁ II

ŚRODKI WSPIERAJĄCE LOKALNE PRODUKTY

ROZDZIAŁ I

ZWIERZĘTA GOSPODARSKIE I PRZETWORY MLECZNE

ARTYKUŁ 4

1. W sektorze zwierząt gospodarskich przyznaje się pomoc na dostawy na Wyspy Kanaryjskie zwierząt czystorasowych, zwierząt ras handlowych oraz produktów zwierzęcych pochodzących ze Wspólnoty.

2. Warunki przyznawania pomocy ustanawia się z uwzględnieniem, w szczególności, wymagań dotyczących dostaw na Wyspy Kanaryjskie, pozwalających na rozpoczęcie produkcji i genetycznego ulepszania zwierząt gospodarskich oraz zapotrzebowania na rasy najlepiej przystosowane do lokalnych warunków. Pomoc ta wypłacana jest za dostawę towarów, które spełniają lokalne wymagania określone w regułach wspólnotowych.

3. Podczas ustalania wysokości pomocy uwzględnia się następujące czynniki:

— warunki i w szczególności koszty dostaw na Wyspy Kanaryjskie, wynikające z ich położenia geograficznego,

— cenę produktów na rynku Wspólnoty i na rynku światowym,

▼B

— czy na przywóz z państw trzecich są nakładane cła,

— gospodarczy aspekt proponowanej pomocy.

4. Artykuł 3 ust. 4 i 5 stosuje się do produktów kwalifikujących się do pomocy na mocy ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Wykaz produktów i poziomy przydzielonej pomocy określonej w ust. 1 niniejszego artykułu oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

▼M3

Artykuł 5

1. W przypadku stosowania wykluczenia przewidzianego w art. 70 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników ([1]), Królestwo Hiszpanii przedstawia Komisji program wsparcia tradycyjnej działalności związanej z produkcją wołowiny i cielęciny, jak również mięsa owiec i kóz, oraz środki mające na celu poprawę jakości produktów, w ramach limitów potrzeb konsumpcyjnych Wysp Kanaryjskich.

Program jest przygotowywany i wdrażany przez właściwe władze wyznaczone przez to Państwo Członkowskie.

2. Wspólnota finansuje program do kwoty, w ujęciu rocznym, równej sumie premii faktycznie wypłaconych w roku 2003 stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 ([2]), niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 ([3]) dla producentów mających swoją siedzibę na Wyspach Kanaryjskich.

Komisja zwiększa taką kwotę w celu uwzględnienia rozwoju lokalnej produkcji. Jednakże kwota w ujęciu rocznym w żadnym razie nie może być wyższa niż suma pułapów obowiązujących w roku 2003 dla premii z tytułu wołowiny, stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1454/2001, pomnożonych przez premie oraz płatności bazowe i uzupełniające obowiązujące w roku 2003 oraz niż suma wszystkich praw do premii posiadanych przez producentów mających swoją siedzibę na Wyspach Kanaryjskich w dniu 30 czerwca 2003 r., stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 oraz odpowiedniego procentu rezerwy krajowej, pomnożonych przez premie i płatności obowiązujące w roku 2003.

3. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze, zatwierdza i modyfikuje program jak również ustala i zwiększa kwotę przewidzianą w ust. 2, pierwszy akapit, niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Komisja może, zgodnie z tą samą procedurą, skorygować limit ustalony w ust. 2, drugi akapit.

4. Przed dniem 15 kwietnia każdego roku, władze Królestwa Hiszpanii przedstawiają sprawozdanie w sprawie wdrożenia programu.

▼M3

▼B

Artykuł 7

1. W okresie od 2002 r. do 2006 r. przyznawana jest pomoc w celu wprowadzenia w życie na Wyspach Kanaryjskich szerokiego programu wspierania produkcji i obrotu lokalnymi produktami w sektorach zwierząt gospodarskich i przetworów mlecznych.

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
([3]) Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3.

▼B

Program ten może zawierać środki zachęcające do poprawiania jakości i higieny, obrotu produktami jakościowymi, organizacji sektora, racjonalizacji produkcji i struktur handlowych pozwalających na grupowe zakupy, lokalnej komunikacji odnośnie do produktów jakościowych i zapewniania pomocy technicznej.

W sektorze wołowiny i cielęciny program może zawierać możliwość dostaw zwierząt płci męskiej przeznaczonych do tuczu aż do chwili, gdy lokalna liczba młodych sztuk bydła płci męskiej osiągnie poziom wystarczający do utrzymania tradycyjnej produkcji wołowiny i w granicach bilansu przewidzianego na mocy art. 5. priorytet na takie zwierzęta nadawany jest producentom hodującym zwierzęta do tuczu, z których przynajmniej 50 % jest lokalnego pochodzenia.

Program jest przygotowywany i wprowadzany w życie przez właściwe władze wyznaczone przez Państwo Członkowskie, w bliskiej współpracy z najbardziej reprezentatywnymi organizacjami producentów lub ich związkami w danych sektorach. Może on nie obejmować przyznawania pomocy, jako dodatku do indywidualnych premii wypłacanych producentom bezpośrednio na mocy niniejszego rozporządzenia w sektorze zwierząt gospodarskich, zgodnie z art. 5, 6 i 8.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Projekty programów, które mają działać nie dłużej niż przez pięć lat, zostają przedstawione Komisji przez właściwe władze. Komisja zatwierdza je zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

3. Każdego roku władze Hiszpanii przedstawiają sprawozdanie dotyczące wprowadzenia w życie programu. Przed końcem 2005 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie zastosowania środków określonych w niniejszym artykule, wraz z odpowiednimi propozycjami, jeśli ma to zastosowanie.

Artykuł 8

1. Pomoc przyznaje się na lokalnie produkowane przetwory z mleka krowiego przeznaczone do spożycia przez ludzi, w granicach zapotrzebowania konsumpcyjnego wysp, szacowanego okresowo. Pomoc jest wypłacana mleczarniom. Wysokość pomocy wynosi 8,45 EUR na 100 kg mleka pełnego.

2. Komisja dokonuje przeglądu pomocy określonej w ust. 1 niniejszego artykułu i przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2. Płatności uzależnione są od tego, czy wynikające z nich korzyści są faktycznie przekazywane konsumentom.

ROZDZIAŁ II

OWOCE, WARZYWA, ROŚLINY I KWIATY

ARTYKUŁ 9

1. Pomoc przyznaje się na owoce, jadalne warzywa, korzenie i bulwy, kwiaty i żywe rośliny wyszczególnione w działach 6, 7 i 8 Nomenklatury Scalonej, zbierane na Wyspach Kanaryjskich i przeznaczone na dostawy na rynek Wysp Kanaryjskich.

Pomoc przyznaje się na produkty, które spełniają wspólne normy ustanowione przez prawodawstwo wspólnotowe lub tam, gdzie nie istnieją takie normy, specyfikacje zapisane w umowach dostawy.

Przyznanie pomocy jest uzależnione od zawarcia umów dostawy obowiązujących przez rok lub dłużej między indywidualnymi producentami, grupami producentów lub organizacjami producentów określonymi

▼B

w art. 11,13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 ([1]), a przemysłem spożywczym lub dystrybutorami, restauracjami i tym podobnymi albo władzami lokalnymi.

Pomoc jest wypłacana wyżej wymienionym producentom indywidualnym, grupom producentów lub organizacjom producentów, w granicach kwot rocznych określonych dla każdej kategorii produktów.

Kwotę pomocy ustala się na zasadzie ryczałtu dla każdej z kategorii produktów, które zostaną określone na podstawie średniej wartości nieobjętych nią towarów. Kwota pomocy jest zróżnicowana zależnie od tego, czy beneficjant jest jedną z organizacji producentów określonych w art. 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Pomocy nie przyznaje się na banany objęte kodem CN 0803 00, pomidory objęte kodem CN 0702 00 lub młode ziemniaki objęte kodem CN 0701 90 50, zbierane od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2. Kategorie produktów i kwoty pomocy określone w ust. 1, ustala się zgodnie z tą samą procedurą.

Artykuł 10

1. Pomoc przyznaje się na zawarcie rocznych umów dotyczących handlu świeżymi i przetworzonymi produktami wyszególnionymi w art. 9 oraz roślinami leczniczymi objętymi kodami CN 1211, które są zbierane na Wyspach Kanaryjskich. Tę Pomoc przyznaje się także na pomidory objęte kodem CN 0702 00 na warunkach ustanowionych w ust. 2 akapit trzeci niniejszego artykułu.

Umowy są zawierane między indywidualnymi producentami lub organizacjami producentów określonymi w art. 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, ustanowionymi na Wyspach Kanaryjskich a osobami fizycznymi lub prawnymi ustanowionymi w pozostałej części Wspólnoty.

2. Kwota pomocy wynosi 10 % wartości produkcji sprzedanej franco miejsce dostarczenia.

Pomoc jest wypłacana do limitu w wysokości 10 000 ton na produkt rocznie.

Jednakże dla pomidorów objętych kodem CN 0702 00 kwota pomocy wynosi 0,76 EUR/100 kg do limitu 300 000 ton rocznie.

3. Pomoc przyznaje się nabywcom, którzy podejmą się sprzedaży produktów z Wysp Kanaryjskich na podstawie umów określonych w ust. 1.

4. Tam, gdzie obrotu produktami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu, podejmują się wspólne przedsiębiorstwa w celu obrotu produktami z Wysp Kanaryjskich przez producentów z tych wysp lub organizacji producentów określonych w art. 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i osób fizycznych lub prawnych ustanowionych w pozostałej części Wspólnoty i tam, gdzie partnerzy podejmują się zebrać wspólnie wiedzę i know-how konieczne, aby osiągnąć cel wspólnego przedsięwzięcia przez okres co najmniej trzech lat, kwota pomocy zostaje zwiększona do 13 % wartości rocznie wspólnie sprzedawanej produkcji.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297 z 20.11.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).

▼B

Artykuł 11

1. Wspólnota wnosi maksymalnie 100 000 EUR do finansowania analizy gospodarczej i badań sektorów świeżych i przetworzonych owoców i warzyw na Wyspach Kanaryjskich, ze szczególnym uwzględnieniem tropikalnych produktów rolnych.

Badania te dostarczają gospodarczo - technicznej oceny sektora. Szczególną uwagę zwraca się na dane dotyczące dostaw i koszty przetwórstwa oraz zbadanie warunków i zakresu rozwoju i sprzedaży na poziomie regionalnym i międzynarodowym, biorąc pod uwagę konkurencję na rynku światowym.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

WINO

ARTYKUŁ 12

Rozdział II tytułu II i III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ([1]) oraz rozdział III rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 ([2]), w odniesieniu do potencjału produkcyjnego nie mają zastosowania do Wysp Kanaryjskich, z wyjątkiem destylacji w sytuacji kryzysowej określonej w się art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jeżeli występuje wyjątkowe zakłócenie rynku spowodowane problemami z jakością.

Artykuł 13

1. Pomoc od hektara przyznaje się na dalszą uprawę winorośli przeznaczonej do produkcji win o kontrolowanej jakości w tradycyjnych strefach produkcji.

Do pomocy kwalifikują się następujące obszary:

a) obszary, na których zasadzono szczepy winorośli należące do szczepów sklasyfikowanych przez Państwa Członkowskie jako nadające się do produkcji każdego z win o kontrolowanej jakości produkowanych na ich terytorium, jak określono w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999; oraz

b) obszary, w przypadku których plon z hektara jest niższy od wartości maksymalnej ustalonej przez Państwa Członkowskie wyrażonej jako ilość winogron, moszczu gronowego lub wina na warunkach przewidzianych w załączniku VI część I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Kwota pomocy wynosi 476,76 EUR na hektar rocznie. Pomoc wypłacana jest grupom producentów lub ich związkom.

Jednakże pomoc przyznawana jest również indywidualnym producentom w okresie przejściowym. W czasie tego okresu całą pomocą zarządza się zgodnie z zasadami ustalonymi zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się według potrzeb zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1).

▼B

ROZDZIAŁ IV

ZIEMNIAKI

ARTYKUŁ 14

1. Pomoc od hektara przyznawana jest na uprawę ziemniaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi, objętych kodami CN 0701 90 50 i 0701 90 90.

2. Kwota pomocy wynosi 596 EUR na hektar.

Pomoc jest wypłacana do limitu w wysokości 9 000 hektarów rocznie uprawianych i takich, z których zbierany jest plon.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się według potrzeb zgodnie z procedurą, określoną w art. 21 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

TYTOŃ

ARTYKUŁ 15

Hiszpania zostaje niniejszym upoważniona do przyznania pomocy do produkcji tytoniu na Wyspach Kanaryjskich, jako dodatku do premii przewidzianych w tytule I rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 ([1]). Przyznanie tej pomocy nie może powodować dyskryminacji między producentami na wyspach.

Kwota pomocy nie jest wyższa niż premia wspólnotowa określona w akapicie pierwszym. Pomoc dodatkowa wypłacana jest za maksimum 10 ton rocznie.

Artykuł 16

1. Nie stosuje się opłat celnych w przywozie bezpośrednim na Wyspy Kanaryjskie surowca tytoniowego i częściowo przetworzonego tytoniu objętych odpowiednio:

— kodem CN 2401,

i następującymi podpozycjami:

— 2401 10 Tytoń nieodżyłowany,

— 2401 20 Tytoń częściowo lub całkowicie odżyłowany,

— ex 2401 20 Zewnętrzne warstwy do cygar prezentowane na podpórkach, w szpulach do produkcji tytoniu,

— 2401 30 Odpady tytoniowe,

— ex 2402 10 00 Niewykończone cygara bez opakowań,

— ►**M1** ex 2403 10 90 ◄ Tytoń do palenia (gotowe mieszanki do produkcji papierosów, cygar, cygar z obciętymi końcami i cygaretek),

— ex 2403 91 00 Tytoń „homogenizowany” lub „odtworzony” zarówno w postaci arkuszy lub pasków, jak i nie,

— ex 2403 99 90 Tytoń ekspandowany.

Wyjątek określony w akapicie pierwszym ma zastosowanie do produktów przeznaczonych do lokalnej produkcji wyrobów tytoniowych, do rocznego limitu przywozu wynoszącego 20 000 ton równoważnika pozbawionego włókien surowca tytoniowego.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się według potrzeb zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1336/2000 (Dz.U. L 154 z 27.6.2000, str. 2).

▼B

ROZDZIAŁ VI

MIÓD

ARTYKUŁ 17

1. Pomoc przyznaje się na produkcję jakościowego miodu właściwego Wyspom Kanaryjskim, produkowanego przez lokalny gatunek „czarnych pszczół".

Pomoc wypłacana jest zrzeszeniom pszczelarzy, uznanym przez właściwe władze, na podstawie liczby aktywnych uli czarnych pszczół, do limitu w wysokości 15 000 uli.

Kwota pomocy wynosi 20 EUR na aktywny ul na rok gospodarczy. Do celów niniejszego artykułu rok gospodarczy rozpoczyna się dnia 1 lipca i kończy dnia 30 czerwca następnego roku.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się według potrzeb zgodnie z procedurą, określoną w art. 21 ust. 2.

ROZDZIAŁ VII

ZNAK GRAFICZNY

ARTYKUŁ 18

1. Warunki używania znaku graficznego wprowadzonego w celu zapewnienia większej świadomości i konsumpcji jakościowych produktów rolnych, naturalnych lub przetworzonych, właściwych Wyspom Kanaryjskim jako najbardziej peryferyjnym regionom, są proponowane przez organizacje zawodowe. Władze Hiszpanii przekazują takie propozycje wraz ze swoją opinią do zatwierdzenia przez Komisję.

Używanie znaku jest monitorowane przez władze publiczne lub organ zatwierdzony przez właściwe władze Hiszpanii.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się według potrzeb zgodnie z procedurą, określoną w art. 21 ust. 2.

TYTUŁ III

ODSTĘPSTWA STRUKTURALNE

ARTYKUŁ 19

1. Nie naruszając art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 całkowita kwota pomocy, wyrażona jako wartość procentowa kwalifikujących się inwestycji nie przekracza 75 % dla inwestycji mających w szczególności zachęcić do zróżnicowania, restrukturyzacji lub zmiany w kierunku zrównoważonego rolnictwa w gospodarstwach rolnych niewielkich rozmiarów gospodarczych zdefiniowanych w uzupełnieniu programu określonego w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. Nie naruszając art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 całkowita kwota pomocy wyrażona jako wartość procentowa kwalifikujących się inwestycji nie przekracza 65 % dla inwestycji w przedsiębiorstwa zaangażowane w przetwórstwo i obrót produktami rolnymi składającymi się głównie z lokalnych produktów rolnych w sektorach definiowanych w uzupełnieniu programu określonego w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999. Całkowita kwota pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw, na tych samych warunkach, nie przekracza 75 %.

3. Nie naruszając art. 47 ust. 2 akapit drugi tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 wkład Wspólnoty w środki rolno - środowiskowe przewidziane w art. 22, 23 i 24 tego rozporządzenia wynosi 85 %.

4. Łączny opis środków zaplanowanych na mocy niniejszego artykułu jest włączany do programów operacyjnych dla tego regionu określonych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

▼B

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

ARTYKUŁ 20

Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 21

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Zbóż, ustanowiony na mocy art. 22 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 ([1]) lub przez komitety zarządzające ustanowione na mocy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków danych produktów.

W przypadku produktów rolnych, określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 827/68 ([2]) i produktów nieobjętych wspólną organizacją rynku, Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Chmielu ustanowiony na mocy art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 ([3]).

W przypadku znaku graficznego i innych przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Świeżych Owoców i Warzyw ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Do celów wykonania tytułu III Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Rozwoju i Przekształceń Regionów oraz Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi, ustanowione odpowiednio na mocy art. 48 i 50 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. Jeżeli dokonywane jest odniesienie do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

3. Komitety przyjmują swoje regulaminy.

Artykuł 22

W odniesieniu do produktów rolnych objętych załącznikiem I do Traktatu i do których stosuje się art. 87, 88 i 89, Komisja może zezwolić na pomoc operacyjną w sektorach produkujących, przetwarzających i sprzedających te produkty, w celu złagodzenia skutków szczególnych ograniczeń rolnictwa na Wyspach Kanaryjskich wynikających z ich oddalenia, wyspiarskiego charakteru i najbardziej peryferyjnego położenia.

Artykuł 23

Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem art. 19, stanowią interwencję mającą na celu ustabilizowanie rynków rolnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 ([4]).

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2000 (Dz. U. L 193 z 29.7.2000, str. 1).

([2]) Rozporządzenie (EWG) nr 827/68 Rady z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu (Dz.U. L 151 z 30.6.1968, str. 16). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

([3]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu (Dz.U. L 175 z 4.8.1971, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 191/2000 (Dz.U. L 23 z 28.1.2000, str. 4).

([4]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103).

▼B

Artykuł 24

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w odniesieniu do kontroli i sankcji administracyjnych, oraz powiadamiają o tym Komisję.

Szczegółowe przepisy stosowania niniejszego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 25

1. Hiszpania przedstawia Komisji roczne sprawozdanie w sprawie wykonania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Nie później niż na koniec piątego roku stosowania systemu Komisja przedstawia Parlamentowi i Radzie ogólne sprawozdanie prezentujące wpływ działań, podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, wraz z odpowiednimi propozycjami, jeżeli ma to zastosowanie.

Artykuł 26

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/92 ([1]) traci moc. Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 1601/92 rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku II.

Artykuł 27

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 19 stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/92 z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczące szczególnych środków dla Wysp Kanaryjskich w odniesieniu do niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 13). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000 (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2).

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw przewidzianymi w art. 3.

Wyszczególnienie	Kod CN
Zboża i produkty zbożowe przeznaczone do spożycia przez ludzi oraz na pasze dla zwierząt	
Słód	1107
Chmiel	1210
Ryż	1006
Olej roślinny	ex 1507–1516
Cukier	1701 i1702 (z wyjątkiem izoglukozy)
Skoncentrowane soki owocowe (surowce) inne niż spełniające warunki art. 9 niniejszego rozporządzenia	2007 99 i2008
Świeża lub schłodzona wołowina i cielęcina	0201
Mrożona wołowina i cielęcina	0202
Mrożona wieprzowina	0203 21, 22, 29
Mrożone mięso drobiowe	0207 21, 22, 41, 42, 43, 50
Jaja w proszku (dla przemysłu spożywczego)	0408
Sadzeniaki	0701 10 00
Mleko i przetwory mleczne	
Płynne mleko	0401
Mleko zagęszczone lub mleko w proszku	0402
Masło	0405
Ser	0406 30, 0406 90 23, 25, 27, 77, 79, 81, 89
Preparaty dla dzieci oparte na mleku	2106 90 91
Niezawierające tłuszczu zwierzęcego	1901 90 90
Mączka z lucerny (alfalfa) i granulowana lucerna	1214 10 00
▼M2 Inne formy lucerny siewnej	ex 1214 90 99
▼B Makuchy i inne stałe pozostałości z ekstrakcji oleju sojowego	2304 00

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/92	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1	artykuł 1
artykuł 2	artykuł 2
artykuł 3 ust. 1	artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy
	artykuł 3 ust. 1 akapit drugi
artykuł 3 ust. 2	artykuł 3 ust. 2
artykuł 3 ust. 3	artykuł 3 ust. 3
artykuł 4	artykuł 4
artykuł 5	artykuł 7 ust. 1 akapit trzeci
artykuł 6	artykuł 16
artykuł 7	artykuł 3 ust. 4
artykuł 8 ust. 1	artykuł 3 ust. 5 akapit pierwszy
	artykuł 3 ust. 5 akapit drugi
artykuł 8 ust. 2	artykuł 3 ust. 5 akapit trzeci
artykuł 8 ust. 3	artykuł 3 ust. 6
artykuł 9	artykuł 3 ust. 5 akapit trzeci
artykuł 10 ust. 1	artykuł 5 ust. 1
artykuł 10 ust. 2	skreślony
	artykuł 5 ust. 2
artykuł 10 ust. 3	artykuł 5 ust. 3
	artykuł 5 ust. 4
	artykuł 5 ust. 5
	artykuł 5 ust. 6
artykuł 11	artykuł 8
artykuł 12	skreślony
artykuł 13	artykuł 6
	artykuł 7
artykuł 14	skreślony
artykuł 15	artykuł 9
artykuł 16	artykuł 10
artykuł 17	artykuł 11
artykuł 18	artykuł 12
artykuł 19	artykuł 13
artykuł 20	artykuł 14
artykuł 21	skreślony
artykuł 22	skreślony
artykuł 23	artykuł 15
artykuł 24	artykuł 17
artykuł 25	skreślony
artykuł 26	artykuł 18
artykuł 27	artykuł 19
artykuł 28	skreślony
	artykuł 20
	artykuł 21
	artykuł 22

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 1601/92	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 29	artykuł 23
	artykuł 24
artykuł 30	artykuł 25
	artykuł 26
artykuł 31	artykuł 27
Załącznik	załącznik I
	załącznik II